

Naše delavstvo

Ljubezen in zvestoba, neuklonljivost in junaška smrt slov. dekleta

Iz Trsta

Ljubljana, 22. februarja.

Za našim srednješkolskim dijaštvom je tudi slovensko delavstvo izpovedalo svoje pripravnice. Preko svojih zastopnikov je obsodilo komunizem ter se izreklo za tvorbo in pozitivno narodno delo ter za lojalno in odkritosrčno sodelovanje s predstavniki oblasti. To dejstvo je toliko bolj pomembno, ker skuša komunistična propaganda ljudstvu dopovedati, da je delavske vrste in da je zato na dlani, da gre tu za osnovo in najino socialno reformo, ki jo more nuditi delavstvu le komunizem.

V resnici vidi komunizem v delavskem sloju orodje s katerim naj izvede prevrat. Ze od prvih časov svojega nastopa se trudi, da bi dobil ves proletarski sloj pod svoje vodstvo ga organiziral v udarno organizacijo ter ga uporabljal za svoje cilje. Marsikje se mu je to posrečilo. Trditev komunistov, da predstavljajo delavske sloje bratstvo komunističnega gibanja, je zato precej resnična. Iz delavskih slojev dobivajo komunistični voditelji najbolj pozitivne in najbolj fanatične pristaše. Znali so jim vcepiti neko mesijansko pričakovanje boljše socialnega reda ter jih prepeljati s obljubo o diktaturi proletariata nad vsemi ostalimi sloji in stanovi.

Tudi na Slovenem se je komunizem poslužil istega načina kakor povsod drugod: pridobiti in organizirati v udarno komunistično organizacijo ves delavski sloj. Dočim je uprizorjal med inteligenco ter političnost hrupno propagando, je med delavstvom tiho in vztrajno organiziral svojo partijo. Usodno za slovensko delavstvo je bilo to, da so delavske organizacije ki bi morale biti po svojem prvotnem namenu jez proti komunizmu ter zakonito sredstvo za izboljšanje delavskega položaja, podleglo komunistični propagandi ter sta sama postale trojanski konji, ki je zanesel in jih poročil Zaman je bilo svarjenje in opozarjanje. Razkroj se je nadaljeval do zadnje stopnje, ki je privedla članstvo nekaterih organizacij v veliki večini med sedanje komunistične bore v hribe. Sele to je mnogim poštenim delavcem odprlo oči in jih priznalo v odpor proti dotedanji taktiki. Ne rečemo, da ni bilo številno tisto delavstvo, ki je od prvih začetkov obojevalo zločinški pokret. Toda njih poštenost je prevzela propaganda, ki so ji podlegle njihove zakonite organizacije. Treba je bilo preloma na vseh področjih narodnega življenja, da je poštenost dobila zopet veljavno besedo tudi v delavskem sloju.

To se je zgodilo po 8. septembru, ko je slovenski narod pod vodstvom predsednika generala Rupnika krenil odločno in nenasirano na drugo pot, na pot resničnega dela za narodove koristi. Zdej je dobil tudi delavski sloj priliko, da strese raz sebe teror komunizma ter spregovori zopet pošteno tradicionalno besedo. Delavstvo ve, kje so njegove resnične koristi. Tato se je v velikem številu odzvalo pozitivnemu delu, kar prita nedeljsko zborovanje, kar pričajo tudi tisoči podpisov na protikomunistični spomenici. Razumljivo je, da je s tem moč komunizma najbolj prizadeta. Mojk komunistov v njih pedantnih glasilih o zdravem delavskem gibanju v Ljubljani ni te slučajev. Komunizem se dobro zaveda, kje bo dobil svoj smrti sunek, zato e delavstvu sedaj vztrajno molči. Nam pa je to dokaz, da smo krenili na pravilno pot ter zadeli narodnega sovražnika v njegov osrednji živce.

Ljubljana, 22. februarja

Se zmeraj prihajajo poročila z dežele o tem, kako komunisti mučijo ljudi, katere osumijo, da so delali kaj proti njim. V četrtek 17. februarja je prišla v Ljubljano Grebenc Marija z Ravnika, občina St. Rupert, ki je ušla komunističnim rahljem, preden so jo začeli mučiti. Grebencova pripoveduje, kako so komunisti mučili neko drugo dekle, ki so jo ujeli na Mlačevem in jo obsodili na smrt, ker so jo obdolžili, da je vršila obveščevalno službo za domobrance. Tako je pripoveduje:

Komunisti so me odpeljali v ponedeljek, dne 14. februarja 1944 ob 2 popoldne. Dobili so me v St. Rupertu, ko sem nesla mleko k sestram usmiljenkam. Vodil jih je šentrupeški domačin, ki spada v »Serceerjevi brigado«. Zraven so bili tudi drugi domačini; vključili so me e čisto pravo policijsko »zabico«. Povedali so, da me bodo peljali v Sv. Križ pri Litiji, kjer da je komanda »Gubčeve brigade«.

»Kaj sem kriva?«

Rekli so, da je moja krivda v tem, ker sem nosila domobrantsko pošto z nemške meje v St. Rupert in da sem prodajala protikomunistične salezijske knjizice. Zadržje sem res delala, naznanila pa me je zaradi tega terenka iz St. Ruperta.

Kljub prošnjam, da bi me pustili še domov k materi, so me odpeljali k Svetemu Križu, od tam pa v Zužemberk, kamor je nekaj ur prej odšel »štab brigade«.

Priviezana na lipo, dobim tovarišico.

Ko smo prišli ob 9 zvečer v Zužemberk, so me privezali na lipo sredi trga in me imeli nanjo do 2 ponoči privezane. Patrola kakih 20 moč pa je ta čas počivala. K lipo so me privezali, ker nisem marala iti s komunisti spat na senik. Krepčala sem se za na pot k Sv. Križu, kamor da se je med tem časom vrnil »štab«. Okrog pol dveh sem dobila tovarišico, neko Zužemberčanko, staro okoli 20 let, ki je jecljala, imena pa ne vem; rekla je, da ima brata pri domobrancih v Grosupljem. Več nisva govorili, ker so naju komunisti zelo pretepli. Ujeli so jo na Mlačevem, ko je hotela iti v Ljubljano. Obdolžili so jo, da je bila že štirikrat v Ljubljani in da je bila pri KA, čeprav je v Zužemberku sploh ni.

nisti zbrali vse vaščane, razen ene same domobrantske družine, in jih gnali gledat umor. Nisem mogla razumeti nekaterih ljudi, ki so kričali in zahtevali, naj brz začno, ker so se komunisti še nekaj obnavljali. Zužemberčanka je sedaj pripočela svoj dušo Bogu. Kar pristopi rabelj, komandir pa šteje do deset; rabelj jo je prvič udaril s puškinim kopitom po bradi. Kri se ji poredi, dekle se pa le še drži pokoncu. Komandir zopet šteje do deset in komunisti jo zopet udari; isto se je ponovilo tretje. Toda glej! Komunist je imel nabito puško, ki se mu je sprožila in krogla ga je zadelo naravnost v prsi, v srce; bil je pri pričr mrtev.

Ta nesreča pa jih ni prav nič vznemirila. Nekaj tovarišev ga je odneslo. Ubo go dekte pa je še pripomnilo: »Ali zdej vidite, da je Bog?« Zato jo je eden od komunistov udaril s puškinim kopitom zadoj po glavi, tako da je padla na obraz. Dva sta jo pobrala in jo držala vsak za eno ramo. Prišel je nov rabelj in krvavo delo se je nadaljevalo. Komandir je zopet štel do deset, rabelj je tolkel sprva po bradi, nato vedno višje, dokler ji ni ves obraz popolnoma razbil. Ze umira, oči so rabilji etinično vprašali, če ima kako poslednjo željo. Dekle je izrazilo željo, da bi smelo umreti z rožnim vencem v rokah. To so ji rabilji dovolili. Jaz sem molila naprej, ona mi je odgovarjala ter med molitvijo izdihnila. Dekle je do zadnjega ostalo pri zavesti, niti enkrat ni zaslokalo, ves čas pa je vuclo molilo.

Zaslepljeno ljudstvo.

Čeprav je mučenje nesrečne žrtve trajalo skoraj pol ure, se je nekaterim vaščanom zdela, da je prehitro končalo. Rjovel so in zahtevali, da jo bije bolj po-

čas. Celo komunistom se je zdela to preveč in ostalo je vse pri starem. Prav tako se je nekaterim vaščanom še bolj kot komunistom zdela neumna »adna dekletova želja, da bi molila rožni venci. Vpili so: »Ali mislite, da vaju bodo sedaj, ko molita, »belle« slisali v Grosuplje in vaju prišli rešiti!«

Za svoje navdušenje so ti komunisti takoj prejeli plačilo. Ko se je komandirju zdela, da je dekle že mrtvo, je nekaj pošepetal neki poliški babnici Zenske so planile na oder in pričele slačit krvavo obleko z dekleta. Delitev pa je med ženskami povzročila hudo kri; vsaki se je zdela, da je dobila pre malo, zato je ob še toplim truplu prišlo do pretepa med ženskami. Golo in oropano truplo so nato krvi željne ženske vrgle v bližnji kamnolom.

Meni so rabilji obljubili isto usodo - Ko je bilo vse končano, so me zvezali še za noge in me vrgli v neki svinjak, kjer sta bila dva prašiča. Tam sem ostala do pol devetih v sredo, 16. februarja 1944. Lepo mi je voščila dobro jutro domača gosposinja, ki je zjutraj prinesla prašičem hrane. Zagodrnjala je: »Ali si ti, »bela?«

Rešena.

Zjutraj me je prišel stražnik nek komunist. Prosil je, naj mi pomagam, in ker je bil prejšnji večer kaznovan, je bil kmalu pri volji. Ko je ob pol devetih »štab brigade« odšel k zajtrku v sosedno vas, me je izpustil in odpeljal do kraja, kjer sva našetela spet na komuniste. Sam se je skrival v hosti pod smrečje, meni pa je povedal, kje so domobrantske družine, ki mi bodo pomagale v Ljubljano, kamor sem srečno prišla v četrtek zvečer, 17. februarja 1944.

Zastopstva delavcev pri dr. Rainerju. V soboto opoldne je der Oberste Kommissar dr. Rainer sprejel v Trstu zastopstva delavcev iz industrijskih obratov v Trstu in okolici. Z zastopniki je razpravljaj dr. Rainer o vseh perečih socialnih vprašanjih in pozorno poslušal njihove želje. Posebej je poudaril, da mora žrtve vojne nositi vse prebivalstvo in da je najvišji zakon, da ne sme biti nobenega sloja, ki bi imel prednosti in ki bi živel na račun drugih v Jadranskem primorju bo skrbel, da bo uveljavljeno to načelo in da se bodo dobrine nepristransko delile med vse, da se bodo uredile ceno življenjskim potrebščinam in da se bo črnoborizanstvo zatrla. Dr. Rainer je v podrobem sprejemal izražene želje delavstva in vsi so po končanem sprejemu odšli v pripravljanju, da bo der Oberste Kommissar storil prav vse, da bodo upravičene želje delavstva po možnosti izpolnjene.

Zenske delovne moči nabirajo v Trstu. Kakor v drugih mestih namerava fašistična ženska organizacija tudi v Trstu nastavljati ženske pomožne moči v ustanovah, ki skrbje za življenje in duševni odhij vojaštva. V ta namen se naj pripravljajo žene stare 25 do 45 let, ki nimajo več otrok starih kot 14 let. Predpogoj za sprejem je zdravje in vsaj srednješkolska izobrazba.

Pojasnjen umor. Zадnega januarja se je zgodil umor na cesti Gatterli, kjer je neznan storilec ubil 65 letno Josipino Tamalini, vdovo Marinko Osumljino je bil 39 letni brivec Ermanno Famea, ki mu je pomagal 33 letni mehanik Eugenio Bertolini. Oba sta na koncu pod silo dokazov priznala. Vrta sta kljub odporu vdove v njeno stanovanje, se sprla z njo v kuhinji, nakar jo je eden od njih udaril s pestjo in obraz, da je padla. Ko je skušala klicati na pomoč, sta ji zamašila usta in jo pretepla toliko časa, da ji je počila lobanja, zaradi česar je tudi izdihnila. Prebrskala sta nato spalnico in odnesla dragocenosti in denar.

Hud oženj. Zaradi napake v dimnikju je nastal v hiši na cesti Fornelli oženj, ki je šel pred prihodom gasilcev zajel tudi že sosednjo hišo. Gasilec so imeli debeli dve uri dela, da so udušili ogenj, ki je na stavbah napravil za 60.000 lir škode.

Iz Gorice

Umri je gospod Josip Stifiljof, posestnik in gostilničar »Pri dobrem Furlanu« v ulici Sv. Ivana Star je bil 67 let. Bolan je bil že dolgo. Z njim je izginila zelo znana osebnost goriskega življenja.

Prostovoljna občinska straža se bo ustanovila tudi v Gorici. Sprejemali se bodo vsi moški v vojaških letih, ki so sposobni za orožje ter stanoujejo na ozemlju goriske občine. Za svojo službo bodo dobivali plačo po činu, ki ga bodo imeli v tej četi. Če bodo v službi ranjeni ali če bodo padli, bodo njihovi sorodniki uživali primerno podporo. Prijave sprejema goriska policija.

Pastirski list goriskega nadškofja. Gorški nadškof dr. Margotti je za letošnji post izdal pastirski list »O papežu«, v katerem razlaga vernikom nadškofje bistvo papeštva. Zlasti pa proslavlja zaslugе sedanjega papeža Pija XII za Cerkev in za ves svet. Posebno poudarja, da sv. oče dela tudi za Slovence. Mons. Margotti pravi takole: »Ker ste tako blizu njegove stolice, vas ima večkrat v mislih, vas ljubi. Večkrat je izrazil sočutje do vas, posebno do tistih, ki so med vami največ trpeli. On ve, kaj vse je dohajalo in se dogajalo med vami, ker smo mu vse vedno pravočasno poročali. Pozna vaše hrepenenje, vaše želje in vaše upe, ve pa tudi za vse grozote, ki so vas zedele in bile med vami. Ve za zahrbtno uboje, požare, prisiljeno odsotnost vaših sinov in očetov ve za revščino, ki se vedno bolj širi med vami; ve za bratske spore, ki jih nekateri sejejo in vzdržujejo med vami. Sem Bog ve čemu: pozna grožnje proti tistim, ki ne soglašajo z idejami in gibanji, ki jih Bog ne more odbravati. Ve, kak je položaj škofov in duhovnikov, ki zvesti svojemu vzvišenemu poslanstvu ne morejo zapustiti svojih mest, ne morejo molčati ne odobravati ne vdati se nasilju nekaterih, ki si privsajajo pravico, da sejejo zmote in hočejo potegniti za svojimi ideologijami naše dobro ljudstvo. Papež trpi radi tega in prosi Boga, da bi ganil srca onih, ki so v zmoti, da bi se spreobrnil in zveličal. Bodite prepričani, da panež ljubi Slovence in vam želi samo dobro.« To pastirsko pismo te bo bralo v cerkvah nadškofije v nedeljo, 27. februarja.

Vedno več dezertirjev med komunisti

Novo mesto, 22. febr.

Ker vedno več komunistov dezertiraja od svojih tolpe in se zaradi tega njih vrste manjšajo, so komunistični kolodvoje izdali strogo naredbo glede postopanja z dezertirji. Vsak dopust moštva je prepovedan. Vse komunistične jedinice morajo podveziti najstrožje ukrepe, ki se nanašajo na dezertirje. Ime vsakega dezertirja morajo takoj javiti nadrejeni komandi, ki se trudi na vse načine, da ga ujamejo. V zvezi z dezertiranjem pa je treba v vseh oddelkih na političnih urah razlagati in pojasnjevati, kaj pomeni dezertiranje in kakšen bo postopek proti dezertirjem.

Gornje navodilo komunističnega vodstva zgovorno priča o razpoloženju, ki vlada med komunističnimi oddelki. Nič čudnega, če je komunistično vodstvo sklenilo zamenjati bosenske in slovenske tolpe, ker se dezertiranje med komunisti tako množi.

Ivanu Salmiču — žrtvi komunizma

Ivan Salmič — žrtvi komunizma

Tvoja prezgodnja smrt, ki je povzročila brežbožna komunistična roka, je nas do dna duše pretresla. Poin načrtov in ožarjen z apostolsko gorečnostjo do duš si žel v sončno Belo Krajino utrtjati in razširiti božje kraljestvo. Tvoje svečeniško delo je potekalo v največji tiho in skromnosti. Kot takega te poznamo že iz tvojih študentskih in teoloških let. Izšel si iz preproste, bolj revne kmečke družine na Raki. V tvojih mladih letih se je porodila želja, da bi šel v kole. Tedanji gospod kaplan je utrl in pripravil pot v Križniški dijaški konvikt, kjer sta bila že dva tvoja sofarana. Gimnazijca leta so potekala v zelo marljivem, vztrajnem in uspešnem študiju. Početne nisi poznal. Kot dijak si jih preživil doma ob trdem in napornem kmečkem delu od zoročnega jutra do poznega večera. Svojm domačim si bil ves čas velika opora in pomoč. V študijskem času si večkrat poromel na naše toliko priljubljene dolenjske »Brezje« — na Zaplaz. Tam si iskal pomoči in nasveta za svojo življenjsko pot.

Po šestih letih študija te je Gospod poklical iz svetnega brupa v kraj tiholet in molka. Lelo redovne preizkušnje si prestal v bližnji Dunaji. Nato si nadaljeval gimnazijske študije in jih končal z odličnim uspehom. Bogoslovna leta si preživel na univerzi v Inostou in Ljubljani. Med tem časom si bil tudi prefekt v Vajenskem domu, kjer si z velikim in nesebičnim delom v duhu Katoliške akcije pomagal voditi in dvigati

mlada srca. Se danes se gojenci s spoštovanjem in zadovoljstvom spominjajo tvoje velike in neutrudne požrtvovalnosti. Svojo prvo duhovniško daritev si opravil na Raki l. 1940. Poin duhovniške gorečnosti si šel kot kaplan na Vinico v Beli Krajini. Tu si zastavil vse svoje mlade duhovniške moči in delal nesebično ter požrtvovalno do zadnjega utripa. V svoji apostolski zorečnosti si z največjo vnemo širil sv. pismo, katekizem, rožne vence in molitvenike. Na nedoumljivi način si znal v teh časih s takšnim uspehom širiti sv. pismo, da skoraj ni več hiše v župniji brez sv. pisma nove zaveze. Pred seboj si imel le eno željo, pomagati svojim faranom in jih varovati grozot komunizma. Kako številni si obvaroval dom pred popolnim uničenjem, to vedo najbolje farani sami. Tvoje budno oko je bedelo nad slehernim življenjem tamkajšnjih domačinov. Niti noč niti napor in strah pred smrtjo te niso odvrgli, da ne bi šel mnogokrat z uspehom reševati svojega ljudstva pred internacijo in nekakere tudi pred gotovo smrtjo. Zares, kot vnet pasir si znal čutili s svojimi farani.

Zvest duhovniški službi si pri nekem zaslišanju pred komunisti na vprašanje, zakaj bereš škofove poslanice s takšnim ognjem, odgovoril: »To, kar mi škof pošlje, bom vedno prebral vernikom, četudi me takoj ubijete!«

Nisi sicer še padel takrat, toda dnevi so ti bili že šteti. Navoznost viniških otrok nate, ki so se zgrinjali okoli tebe, kadar koli si se pokazal na cesti in so te pospremili k pobožnosti rožnega venci v cerkev, ti je nakopala smrtno sovražstvo viniških komunistov, ki so v tem videli tvoj veliki vpliv na mladino. Padel si kot zadnji list v listopadu lanskega leta, ko ti je komunistična krogla predrla srce, polno zvestobe do škofa, svojih redovnih predstojnikov in cerkve ter polno ljubezni do ubožcev in otrok viniške župnije.

Niti krščanskega pogreba ne dovolijo

Niti krščanskega pogreba ne dovolijo

Vel. Lašče, 21. febr.

Nedavno so komunisti v Ajdovcu ubili med drugimi tudi Zupančiča Antona ter Jožeta iz Zužemberka. Domači so oba pokojna odpeljali domov v mrtvašnico, da bi jima pripravili dostojen pogreb. Ponoči pa so ju komunisti nasiloma odpeljali, skupaj z drugimi mrličmi zmetali v razne jame ter ju zasuli, tako da domači ne vedo, kje ležita. Niti spomina mrtvih in najbolj osnovnih človeških navad komunisti ne spoštujejo!

Čez 400 strani in skoraj 300 prepleh in pestrih slik bo krasilo prihodnjo »Svetovo« knjigo, v kateri bo govora o Indijancih. Naročite se na »SVET«!

Čez 400 strani in skoraj 300 prepleh in pestrih slik bo krasilo prihodnjo »Svetovo« knjigo, v kateri bo govora o Indijancih. Naročite se na »SVET«!

Pismo nokega Zida iz leta 1821 pripoča laž in prevaro, zapeljivanje mladine v tajne družbe, sirjenje spoliškega tiska itd. Drug dopis iz leta 1838: »Kolicizem in monarhijo, ta dva stebra socialnega reda, moreno družiti samo s korupcijo. Ne nehajmo torej nikdar uvajati korupcije.« Dokument iz leta 1848: »Cloveštvo moramo skvariti, da ga lahko obvladamo. Vzeli smo mu vero, poštenje, smisel za družino...« Najbolj značilno pa je pismo, ki ga je pisal judovski rabin Baruh Levy nemškemu Judu in astanovitelju mednarodnega komunizma Karlu Marxu. To pismo vsebuje na kratko jedro sionskih protokolov. Glasl se med drugim: »Judovsko ljudstvo v svoji celoti bo svojo lastni Mesija. Svojo oblast bo doseglo čez ves svet po zlitju ostalih ras, po odpravi mej in monarhij, po odpravi narodnostnih posebnosti in po nstavitvi vso zemljo obsegajoče republike, ki bo povsod jamčila za judovski državljanski pravice. V tej organizaciji človeštva bodo po vsem svetu razširjeni sinovi Izraela e svojo posebno rasno izobrazbo in posebnimi metodami sestavljali povsod vodilni element, posebno če so

Izraelove mreže nad svetom

Izraelove mreže nad svetom

jim posreči vsiliti delavskim množicam nekateri koga izmed svojih kot stalne voditelje. Z zmago proletariata bo

Karl Heinrich Marx (1818—1883), ustanovitelj revolucionarnega komunizma in oče sodobnega boljševizma, zastopnik judovstva v revoluciji proletariata

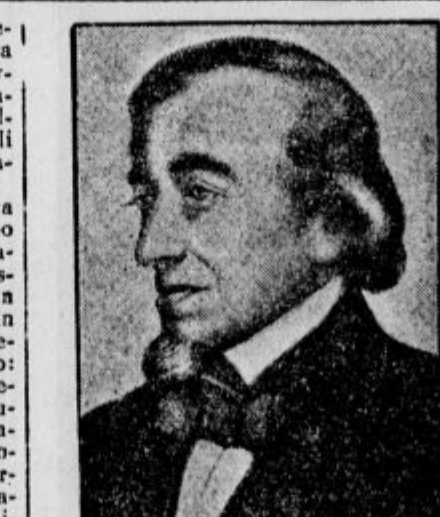

oblast v vseh državah prišla brez težav v roke Izraela. Zasebna lastnina bo od židovskih mogočnikov opravljena in od njih zaplenjena kot narodno premoženje. Tako se bodo spolnile besede Talmuda, da bodo imeli Judje v rokah vse zaklade sveta, kadar bo prišel čas Mesije.«

Načrt in glavne metode judovstva za osvojitve sveta najdemo posredno v romanu »Coningsbey«, ki ga je napisal točno pred sto leti Benjamin Disraeli, poznejši lord Beaconsfield, ede najuglednejših judovskih politikov in pozneje ministrski predsednik angleške vlade. Njegove glavne misli so: podpirati ter izrabljati vojne in nemire, po-ojati denar obema vojskujočima se strankama, nato posojati zasluženi denar tem državam za vzpostavitev porušenega Zaplesti v denarno odvisnost vse evropske države, zasedi vodilna mesta po finančnih ministrstvih v Evropi z lastnimi ljudmi, Judi, vzdrževati na drugi strani stike s podzemljem, revolucijo, izvršiti vse tajnosti politike ter vse izkoristiti za dosego zastavljene cilja. Dobesedno pravi Disraeli v romanu: »Nikdar ne boste videli v Evropi velikega duhovnega gibanja, pri katerem ne bi bili v veliki meri soudeleženi tudi Judje. Skrivnostna ruska diplomacija, ki vznemirja zapadno Evropo, je organizirana in deloma vodena po Judih. Mogočni prevrat, ki se sedaj pripravlja v Nemčiji — izbruhnil je res

Benjamin Disraeli, lord Beaconsfield (1804—1881), angleški ministrski predsednik, ustanovitelj angleškega svetovnega imperija, zastopnik judovstva v imperialističnem kapitalizmu

po 4 letih — ki bo postal dejanska druga in večja reformacija in o kateri vedo Angleži tako malo, se razvija v celoti pod vodstvom Judov.« Vodilna misel vsega romana je bila in je še danes prav posebno za nas sledeča: »Vidite, svet vlada ju povsem

Benjamin Disraeli, lord Beaconsfield (1804—1881), angleški ministrski predsednik, ustanovitelj angleškega svetovnega imperija, zastopnik judovstva v imperialističnem kapitalizmu

po 4 letih — ki bo postal dejanska druga in večja reformacija in o kateri vedo Angleži tako malo, se razvija v celoti pod vodstvom Judov.« Vodilna misel vsega romana je bila in je še danes prav posebno za nas sledeča: »Vidite, svet vlada ju povsem

druge osebnosti kot mislijo oni, ki ne stojte tudi zadaj za kulisami.«

Nekak predhodnik sionskih protokolov je tudi knjiga »Razgovor o pecklu med Macchiavellijem in Montaignem«, napisal jo je žid Joly-Joel. V njej zasmehuje sicer francoski cesarja Napoleona, v resnici pa ima knjiga namen rušiti med francoskim narodom smisel za monarhijo, vzpostaviti komunoo, doseči ločitev cerkve od države in podobno. To se je Judom posrečilo po nekaj letih (1870).

Gotovo za eionistični kongres, ki je zasedel v letu 1897, je izdal ugledni judovski prvak dr. Teodor Herzl v letu 1896 na Dunaju knjigo »Ein Judenstaate. V njej poudarja, da je treba rešiti judovski vprašanje v celoti, da je treba Judom omogočiti povratak v Palestino. Napisal je tudi znamenite besede, ki označujejo bistvo in delovanje Judov: »Mi smo eno ljudstvo, en narod. Če tonemo, postanemo revolucionarni proletariat voditelji revolucionarne stranke. Če se dvigamo, se dviga tudi naša strašna denarna moč.«

Ruski jud Gizberg sestavi sionske protokole

Bolj temeljito se je pripravil ruski jud Gizberg, Ašer Gizberg je bil judovski pisatelj in trgovec, rojen l. 1836 v Skvirji (Kiev) umrl v Tel-Aviru (Palestini) l. 1927.

Konec pretiskovanja pokraj. poštnih znamk

V ponedeljek, 21. t. m., se je po naročilu gospoda prezidenta div. generala Leona Rupnika, v pisarni Ljudske tiskarne zbrala komisija k uničenju vseh fotografskih negativov in klisejev, ki so bili potrebni za priprave in za pretisk italijanskih poštnih znamk za poštne znamke Ljubljanske pokrajine. K temu važnemu zaključnemu delu pretiskovanja je gospod prezident poslal svojega tajnika, kapetana fregate Reneja Podhorskega, razen tega so bili po povabilju tudi Dobrodrelna pisarna škofijskega ordinariata, ki jo je zastopal tajnik Janes Dolšina, Urad za delovno službo in obnovo, ki je poslal svojega predstavnika majorja inž. Dušana Rožmana. Zimska pomoč, ki jo je predstavil predsednik pokr. svetnik Narte Velikonja, Slovenski Rdeči križ, ki ga je zastopal predsednik dr. Oton Fetteh, vnosil je pa zastopal predsednik Slovenskega novinarskega društva, glavni urednik Ruda Jurčec. Komisija za pretiskovanje poštnih znamk pod predsedstvom pokrajinskega direktorja pošte, telegrafa in telefona dr. Franca Jančkoviča, ki jo tvorijo še njegov strokovni svetovalec, gospoda prezidenta tajnik za tisk in propagando Ante Gaber, orožniški stotnik dr. Vitko Modic in polic. glavni stražmojster Ivan Smolnikar, namestnik strojnega direktorja svetnik Vladimir Bajuk in poštni sekretar Fran Gregorič, ravnatelj Ljudske tiskarne Jože Kramarič in višji faktor Vilko Čuč, — ta komisija je naj-

Za nalozbo denarja

Ljubljanska pokrajina se veseli svojih lastnih poštnih znamk in je upravičeno ponosna nanje. Marsikdo si lepe znamke želi ohraniti za spomin, toda samogoltni judovski kapitalisti so naglo zavohali tudi naše pretiskane znamke in jih takoj spoznali za blago, ki obeta masten dobiček ter izredno važno in rentabilno nalozitev kapitala. Na vse načine so poskušali priti do čim večjih množin teh zanimivih in vsestransko solidnih znamk po nominalni ceni. Ker jim to seveda ni uspelo, so najeli dolgo vrsto agentov, ki sedaj z vsemi mogočimi sredstvi hočejo dobiti znamke v svoje grabežljive roke po čim najnižjih cenah. Tako agentje židovskega kapitala in razni prikriti ofarji po Ljubljani in tudi po sosednjih pokrajinah razširjajo najrazličnejše, z večinno zlobne in tudi absurdne laži o poštnih znamkah Ljubljanske pokrajine, o njih »velikanskem nakladi, celo o drugi izdaji teh znamk, zlasti pa seveda, da bo njih cena v kratkem padla celo pod nominalno, skratka laži, polne zlobe in neumnosti.

Kakor pa iz gornjega poročila vidimo, so bili torej vsi negativni in kliseji za pretisk znamk komisijsko uničeni, da drugi natisk sedaj sploh ni več mogoč, na drugi strani pa tudi ni potreben, saj majhna naklada teh znamk popolnoma zadostuje za poštne in tudi za filatelistične potrebe male Ljubljanske pokrajine.

Naklada 15.000 celotnih serij

Število okrog 15.000 popolnih stavkov poštnih znamk Ljubljanske pokrajine je tako nizko, da bodo te znamke med zbiralec vedno vzbujale poželjenje zlasti tudi zato, ker so znamke tudi s filatelističnega stališča vsestransko solidne tako po izdelavi, ki skoraj izključuje ponarejanje, prav tako po estetski strani, kakor tudi po številu posameznih vrednosti, saj ta števila ustrezajo potrebi.

Vsi ostanki raznih vrednosti italijanskih poštnih znamk, ki niso dosegali v našteto določenega števila popolnih serij, so bili izločeni in niso bili pretiskani, da ne bi bile ustvarjene kakšne umetne redkosti s samo po nekaj sto ali še manj znamk. Za nadomestek teh vrednosti so bile pa namesto manjkajočih znamk pretiskane znamke drugih vrednosti vsaj v višini nameranih in v našteto določenih popolnih serij.

Ker homo o naših poštnih znamkah še večkrat pisali, danes samo še poudarjamo, da je Ljubljanska pokrajina tako dobila poštne znamke, ki poleg zanimanja in ponosa upravičeno vzbujajo tudi popolno zaupanje, da bo njih vrednost prav naglo in stalno rasla.

Zanimive redkosti

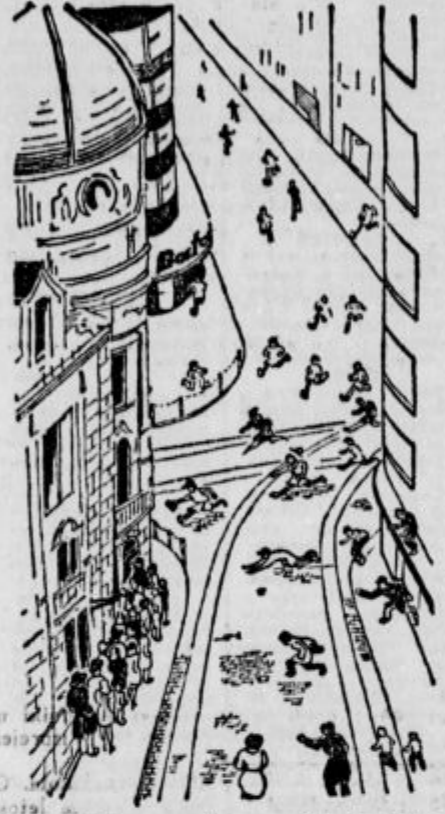
Ze danes opozarjamo zbiralce, da bodo pri znamkah posameznih vrednosti lahko opazili tudi po dve različni italijanski znamki s popolnoma enakim pretiskom. Italijanske znamke, ki so služile za podlago za znamko Ljubljanske pokrajine pretiskanih poštnih znamk, se namreč razlikujejo po papirju, barvi in tisku, da pri marsikateri vrednosti spre-

bo podrobno opisala razvoj komunističnih spletk na Primorskem

ten filatelista ugotovi dve izdaji italijanskih znamk ter na ta način tudi prav znatno podaljšano normalno serijo znamk Ljubljanske pokrajine. Torej prav široko in hvaležno polje za zbiralce-specialiste, ki bodo gotovo odkrili na ta način prav znamenite redkosti in zanimive raritete. Drugače pa specialisti pri znamkah Ljubljanske pokrajine najbrž ne bodo našli kakih specialnih posebnosti, torej raznih nalaže napravljene napak, dvočkov, obrnjenih ali na glavi stojičih pretiskov, niti zamenjanih pretiskov ter morda prav redko kak pretisk, ki čez barvisti rob sega v beli rob znamke. Vsaka polna znamka je bila natančno pregledana ter so bile takoj izločene vse take specialitete, ker tudi naša znamka mora sodelovati pri utrjevanju zaupanja v našo malo, prelepo Ljubljansko pokrajino. V kratkem se bodo tudi najnatančnejši zbiralci prepričali, da je naša znamka tako po številu kot po tisku do skrajnosti solidna, kar ji jamči največji uspeh.

Naše razsodno občinstvo pa ob zaključku opozarjamo, naj ne naseda dobička željnemu agentom judovskega kapitala ter jim dragocenih znamk ne odda pa na pol zastavi, temveč naj za znamke zahteva pravo njih vrednost, torej večkratno nominalno vrednost znamk, kakor jih poštni zbiralec in trgovec tudi prav radi že plačujejo. Ponavljamo samo, da je Ljudska tiskarna s pretiskom znamk spet pokazal, da je na višku tehnične, predvsem pa tudi vestnosti in natančnosti pri pretiskovanju, saj skoraj ni makulatur, ki bodo po pregledu vseh znamk sežgane.

Ljubljana — glavna pošta ob 6.01

nej povabljenim predstavnikom orisala in prikazala pretiskavanje znamk ter razne priprave za pretisk, nato je pa bilo po natančnem pregledu s kemikalijami uničenih vseh 26 za napravo klisejev potrebnih fotografskih negativov. Ko je bil po tem delu napravljen natančen zapisnik, je bilo pa prav tako pred očmi vse komisije na drobno razzaganih vseh 61 klisejev, da po tem uničenju nikdo več ne more napraviti niti klisejev, še manj pa pretiskavati znamke s kliseji, saj so bili uničeni prav vsi kliseji za poskusne tiske, nadalje za kliseje posameznih vrednosti v dvojni velikosti, ki so potrebni za napravo klisejev za pretisk v naravni velikosti, naposled so bili pa razzagani seveda tudi vsi kliseji za pretisk celih po poštnih znamk. Po pregledu na drobno razzaganih klisejev se je komisija prepričala, da iz ostankov nikakor ni mogoče spet sestaviti klisejev, ker žaga sama uniči toliko risbe, da je zopetna sestava kliseja absolutno nemogoča. Zato je torej tudi kakršno koli nadaljnje pretiskavanje poštnih znamk popolnoma izključeno in nemogoče. Seveda je bil tudi o tem najvažnejšem delu uničevanja sestavljen do podrobnosti natančen zapisnik, ki so ga podpisali vsi navzoči gospodje ter s tem prevzeli vstojno jamstvo pred vso javnostjo, da je pretiskavanje italijanskih poštnih znamk za poštne znamke Ljubljanske pokrajine dokončno zaključeno.

Vestno nadzorstvo

Temu poročilu za danes dodajamo samo še to, da so po ukazu gospoda prezidenta, div. generala Leona Rupnika, člani komisije za pretiskavanje bili in so še solidarno popolnoma odgovorni za redno pretiskavanje in tudi za število pretiskanih znamk. Vse nepretiskane znamke je komisija dobivala iz glavne zaloge poštnih vrednotnic pri pokrajinski direkciji pošte, telegrafa in telefona, kjer je prav tako poslovala in še posluje posebna komisija za oddajo nepretiskanih znamk in za prevzem pretiskanih znamk. V Ljudski tiskarni je imel vsak sodelavec, tako v klisarni, kakor tudi v tiskarni neprestano poleg sebe višjega policijskega stražnika, razen teh je pa Ljudska tiskarna noč in dan zastražena od slovenskega domobranstva. Vsak dan opoldne je komisija o najmanjših postopkih pretiskavanja in priprav za pretiskavanje sestavila najnatančnejši zapisnik, predvsem seveda o prevzemu in oddaji znamk, o oddaji in prevzemu klisejev itd., lahko bi rekli, skoraj o vsakem gibu vseh pri pretiskovanju sodelujočih. Enak zapisnik je bil vsak dan napisan in od članov komisije podpisan tudi vsak večer.

Jan Plestenjak: »Herodež«

je knjiga, ki opisuje grunтарja in njegov propad. Pisatelj se povrača nazaj k zemlji, ki danes toliko trpi zaradi rdečega vandalizma. Prav zato mora ta knjiga v vsako slovensko hišo, da bo vzbujala ljubezen do vsega, kar je našega. Če še niste naročnik »Slovenčeve knjižnice«, postanite sedaj

Za današnji dan

Koledar
Sreda, 23. svečana: Pepelnica; Pet. Damijan, škof in cerkveni učenc; Romana, devica.
Četrtek, 24. svečana: Sergej, mučenec; Edelbert, kralj; Primitiva, mučenica.
Lunina sprememba: 24. svečana: mlaj ob 2.59. Herschel napoveduje vihar in sneg.
Dramsko gledališče
»Slaba vest«. — Red Sreda. — Ob 16.
Operno gledališče
»Princeska in zmaž«. — Lzen. — Ob 16.
Kino Matica
»Zlata Praga«. — Predstave ob 15 in 17.
Kino Sloga
»Usoda«. — Predstave ob 15, 17.
Lekarniška služba
Nočno službo imajo lekarnice: dr. Kmet, Bleiweisova cesta 43; mr. Trnkoczy ded., Mestni trg 4, in mr. Ustar, Selenburgova ulica 7.

OBVESTILA »PREVODA«

Razdeljevanje jabolk.
Od 23. t. m. do 1. III. se bodo razdeljevala jabolka po 2 kg na odrezek »C« dodatne živilske nakaznice za mladino do 18 let starosti (nakaznica Do Ma, Mb, Mc).
Jabolka prodajajo trgovci s sadjem in zelenjavo — stojnice na živilskem trgu, sadne trgovine po mestu ter vse nabavljalne in konzumne zadrage.
Prodajna cena na drobno 15 lir za kilogram.

Novi grobovi

† Josip Polak. Umrl je v Ljubljani Polak Josip, brivski mojster z Raketa. Pogreb je bil 23. ob 3 na pokopališču Sv. Križ.

Zgodovinski paberki

23. svečana:
I. 1855 je umrl v Göttingenu slavni matematik Karel Friedrich Gauß. Rodil se je 30. aprila 1777 v Braunschweigu, prišel l. 1792 v Collegium Carolinum in bil po dovršenih študijah in po daljšem privatnem izpolnjevanju imenovan za ravnatelja zvezdarne v Göttingenu, kjer je ostal do smrti. Gauß je še v svoji disertaciji, še bolj pa v svojih kasnejših razpravah doprinesel mnogo novega k razvoju matematike. Ko so v 19. stoletju odkrili astronomi več novih planetov, je Gauß podal tudi nove metode za izračunavanje njihovih poti. Izpolnil je dalje merjenje zemeljske površine in risanje kart ter se bavil tudi s posameznimi problemi iz fizike. Posebno zanimanje je kazal za proučevanje zemeljskega magnetizma in v zvezi z njim elektromagnetizma, pokazal je pot k njegovi praktični uporabi ter zgradil z Webrom prvi elektromagnetski telegraf. Gaußovi spisi se odlikujejo po veliki jasnosti, in enostavnosti in razlagi. Karl Gauß spada med največje matematike 19. stoletja.
I. 1859 se je rodil v Zadlogu v župniji Črni vrh nad Idrijo Lampe Frančišek, filozof, teolog in urednik Ljudsko solo je pahal v Črnem vrhu in Idriji, gimnazijo in bogoslovje v Ljubljani, kjer je bil leta 1881 tudi posvečen. Bogoslovne in modroslovne študije je nadaljeval v Gradcu. L. 1885 je prevzel vodstvo deškega študentskega v Marijanišču, ki ga je ohranil do smrti. Istega leta je postal profesor dogmatike na bogoslovnem učilišču, pet let kasneje pa Lambergov kanonik. Pisati je začel kot alogin v Domačih vajah, pa še l. 1877 objavil v Letopisu Maticice spis o rimskem malikoslavju. V semenišču je ustanovil Cirilsko društvo, da bi se s tovariši uril v pisateljevanju. Ko je stopil po dovršenih študijah kot zre! mož v življenje, je začel z delom na več področjih hkrati. Poučeval je ljudstvo in ga vnebral za krščansko življenje (Drobtinice), skušal dvigniti apologetično izobrazbo duhovščine, posebno pa se posvetil modroslovju. Napravil je cel načrt, ki naj bi ga uresničila Matica L. 1897 je izšel Uvod v modroslovje, v katerem je podal na kratko vse, kar je potrebno začetnikom, da se vpeljejo v filozofijo. Tri leta kasneje je izšlo dušeslovje, delo, ki so po svojem jeziku in nazivostvju lahko imenuje temeljno delo slovenske filozofije. Dela Lampe ni nadaljeval, pritegnila so ga druga področja in mu niso dala več časa. Ko sta prenehala izhajati Kres in Slovan, je Lampe osnoval Dom in svet leprva zelo skromen, se je DS počasi bolj in bolj izpopolnjeval in postal sodobni leposlovni list katoliških Slovencev, kar je ostal do danes. Komaj se je dobera lotil DS, ga je Mohorjeva družba naprosila, naj bi priredil za njene članke Zgodbe ev. pisma. Lampe je nalogo prevzel; da bi se zanj dobro pripravil, je potoval l. 1891 v Egipt in Palestino. V Jeruzalemskem romarju je nato opisal za MD znamenitosti sv. krajev. l. 1894 pa izdal še prvi snopič Zgodb s skrbno sestavljenim uvodom. Lampe je izdal 7 snopičev, novi zakon je po njegovi smrti priredil J. E. Krek. Ob vsem tem pisateljskem delu je Lampe še vedno predaval bogoslovje, pridigal, imel še tu in tam apologetične govore, vzgajal sirote, gospodaril, se zanimal za osuševanje berja, delal poskuse, čebelaril in drugo dokler ni komaj 41 let star iznemogel — Lampetovo delo je izredno pomembno za razvoj naše kulture. Ustvaril je filozofiji jezik, dal ljudstvu sv. pismo, zanesel z Dom in svetom zanimanje za vedo, leposlovje in umetnost ter za lepoto do naših krajev in umetnin med našrše sloje; vzbudil in vzgojil celo vrsto kulturnih delavcev. Rezultat njegovega dela je bil, da je dvignil splošno kulturno stopnjo našega naroda. Zani kot človeka je značilna zlasti ljubezen, z njo je hotel vse pridobiti za Resnico in Lepoto

Glavne pisarne Zimske pomoči so se preselile v nove prostore

Gospodarska 2 I, telefon 47-57

Koncert za Zimsko pomoč

ki je bil določen za 28. t. m., je prestavljen na 13. marca. Vse podrobnosti sledijo.

Iz pisarne odbora za »Zimsko pomoč« amo prejel:

Optike in privatiste prosimo, da darujejo stare naočnike in stekla Zimski pomoči!

Za informacije glede »Zimske pomoči« kličite: 47-57! Prostori »Zimske pomoči« so v Gospodarski ulici 2-1 desno. Denarne prispevke pošiljajte po čekovnih položnicah na »Pokrajinski podporni zavod — Zimska pomoč« — ček. rač. 16.580!

Dramsko gledališče

Sreda, 23. februarja, ob 16: »Slaba vest«. Red Sreda.
Četrtek, 24. februarja, ob 16: »Matura«. Red Četrtek.

Petek, 25. februarja, ob 16: »Cvrček za pokoj. Iaven, Ceno od 15 lir navzdol.

Anzengruber »Slaba vest«, ljudska igra v 4 dejanjih. Prevaj. A. Benovič. Osebe: Nagode, bogat kmet — Cesar, Cimtar, njegov svak — Lipah, Stefan, veliki hlapec — Sever, Reza, velika dekla — P. Juvanova, Gabrova Lizika — V. Juvanova, Ožbo, vovnik — P. Kovič, Robas, kmet na Pustem vrhu — Peček, Lena, njegova žena — Rankarjeva, Nace in Anja, njuna sinova — Ben-trosen in Brezigar, Miha, hlapec — Ben-dičič, Moka, dekla — Masovčeva, Reiser M. Skrbniček, inspektor Gerlovičeva, kostumi J. Vilfanova. — Danos, v sredo, ob 16 bo predstava za red Sreda.

Operno gledališče

Sreda, 23. februarja, ob 16: »Princeska in zmaž«. Izven. Mladinska opereta. Ceno od 25 lir navzdol.
Četrtek, 24. februarja, ob 16: »Melodije sreca. Opereta, Red B.
Petek, 25. februarja: Zaprt.

Premiera znane slovenske opere Foc-sterjevca »Gorenjskega slavčeka« bo v kratkem. To prikupno, melodiozno delo, v katerem so tudi folklorni motivi in komične scene, obeta postati ena izmed popularnih predstav. Likji: Minka (Vidalijeva) in Franja (Lipušček), Chansonetta (Janko) in Ninone (Križetova) ter oskrbnika (Betetto) in Bajdla (Banovec), nosijo glavno dejanje.

Otvoritev operne baletne sole. V kratkem bodo odprli operno baletno solo, v katerem bodo sprejeli deške in deklice v starosti od 10—14. leta. Operna baletna sola bo imela 6 letnikov, v katerih se bo poučevala teoretično in praktično plezna umetnost. Vodja sole bo sof baleta inž. P. Golovin ter nekateri solisti našega baleta, Poutk bo brezplačen. Plačevala se bo samo estradna vpisnina. Podrobnejši razpis izide do dni.

Vsaskdania Liublana no kronistovih zapiskih

Globoka pobožnost v ljubljanskih cerkvah

Včeraj je ljubljansko prebivalstvo po vseh ljubljanskih cerkvah izpričevalo svojo globoko vernost. Izpostavljeno je bilo presveto Rešnje Telo, pred katero so stalno prihajale verne množice ter se v dolgi molitvi zdržale kleče pred Najsvetejšim ter tako dajale Bogu zadoščanje za prestane žalitve. Dotok množice je bil izredno velik ter so bile ob nekaterih urah, zlasti ko so ljudje odhajali in prihajali z dela, cerkve skoraj polne.

Dostojen predpust

Na pepelnici dan je naš list prejšnja leta redno objavljval žalostno statistiko o veseljačenju v predpustnih dnevih v Ljubljani. Saj od srede decembra pa do pustnega torka zvečer ni minil dan, še manj večer, da ne bi bile kod maskerade, pustni plesi in podobne prireditve. Letos taka statistika ni mogoča in če so bile kje pustne zabave manjšega obsega, so bile le v najožjem krogu povablencev, ki pač še ne razumejo resnosti časa. Zadnje dni predpusta tako v soboto, v nedeljo na tudi včeraj, na pustni terek, so ljudje sicer nekoliko v večjem številu obiskovali gostilne in javne lokale in povsod popraščevali za jedila. Popili so tudi nekoliko več vina kakor običajno druge dni, v glavnem na zato, ker ga niso mogli odnesti ven. Gostilničarji namreč skoraj brez izjeme niso prodajali vina čez ulico in na dom, tako da so si mogle privoščiti doma alkoholne pijače le tiste družine in družbe, ki so že prej mislile na to, ali pa imajo svoje zaloge. V sloboen je letošnji predpust potekal dostojno in brez vidnega, zunanega veseljačenja, saj bi bilo tudi čudno, ako bi bilo to v teh časih drugače.

Pozdrav telohov

Telohi so prva pomladna cvetlica, ki pri nas zraste na prostem in sicer to navadno že tedaj, ko se tali sneg. Tudi letos so se telohi pojavili sem in tja na ljubljanskem trgu kmalu po sv. Treh kraljih. Zadnji februarški mrz pa je preprečil, da več dni v mestu ni bilo teh cvetic na razpolago. Včeraj je nekaj prodajalcev spet prineslo te cvetlice v Ljubljano. Cvetlice so zrastle na raznih pobožjih okrog Ljubljane, kjer je več sonca in manj burje ter megle kakor v nižini. Po tem pomladanskem pozdravu so ljubljanske gospe rade segale in skoraj vse telohu pokupile.

Dimniški požari v mestu se množe

To zimo so se v mestu nenavadno pomnožili dimniški požari. Zaradi varčevanja s kurivom ljudje kurijo le v eni peči ali kar samo v štedilniku v stanovanju ter so po navadi posamezni

Dnevne novice

Glasbena akademija in Srednja glasbena sola pripravita v petek, 25. februarja, in v ponedeljek, 6. marca (obkraj ob 17.30), v veliki filharmonični dvorani javne nastope svojih gojencev. Na svedru so pevsko in instrumentalne točke. Sporedi po 6 in 3 libre bodo v prodaji v knjigarni Glasbene Matice.

Društvo »Dom aletph« v Ljubljani so namesto venca na prani grob prijatelja prof. Andra Kuljiša darovali diplomirani dentisti 500 lir. Za plemenit dar najlepše hvalal

Liettaclja za dobavo gramoznega in kamnolomskega gradiva za ljubljanske ceste je razpisala mestna občina. Pisarna liettaclja bo zaključena 13. marca. Pogodi za liettacljo se dobe v prostorih mestnega cestnega nadzorstva na Ambrozevem trgu.

Igralcem SK Most — Posilvam aktivno igralce SK Most, da se redno udeležujejo treningov (ob sredah in petkih od 15 dalje) v dvorani Delavske zbornice. S seboj naj igralci prinese opatje in športne blabe. — Vabim, naj pridejo k vajam tudi igralci, ki se nameravajo vpisati v klub. — Načelnik.

Sirite »PASTIRJEV GLAS«

Primorec! Edina za ljudske sole in edina od oblasti odobrena je »Bobič«, Slovenska slovenska s pravopisom, ki je ista v knjigarni Kleinmayer & Bamberg, Miklošičeva cesta 16.

Novi strojeplinski tečaj se pričenja dne 23. februarja. Vpisovanje dnevno. Informacije: »Christofor učni zavod, Domobranska 15.

Ovojne vrečice in škatle za pošiljanje paketov svojim dragim dobite v trgovini »Pod Velbom« Stari trg 3.

Oddajniška skupina »Jadranski primorje«

RADIO LJUBLJANA

Dnevni spored za 23. februar:
7. Poročila v nemščini — 7.10 Jutrarnji pozdravi vmes: 7.30 Poročila v slovenščini — 9. Poročila v nemščini — 9.10 Korančica, napoved sporeda v nemščini in slovenščini, nato korančica — 12. Opoldanski koncert — 12.30 Poročila v nemščini in slovenščini — 12.45 Koncert malega orkestra vodi Stojan Stenovič — 14. Poročila v nemščini — 14.10 Vaskemu nekaj — 17. Poročila v nemščini in slovenščini, napoved sporeda — 17.15 Otruska ura, vodi gđ. Slavica Venca zova — 17.45 Popoldanski koncert — 19. Slovenske pesmi poje sestra Finkove in g. Roman Pe-trovčič, pri klavirju g. Marjan Lipovšek — 19.30 Poročila v slovenščini, napoved sporeda — 19.45 Glasbena medija — 20. Poročila v nemščini — 20.15 Komorno glasbo izvaja Komorna trio — 21. Iz opernega sveta — 22. Poročila v nemščini — 22.10 Nekaj napoved za lahko noč.

Berite »SVET«

REKTOR UNIVERZE v Ljubljani in PROFESORSKI ZBOR TEOLOŠKE FAKULTETE

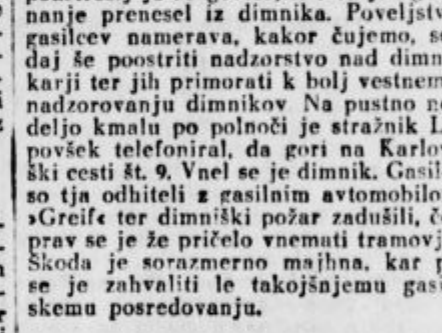
sporočata žalostno vest, da je umrl gospod

dr. Janez Zore

redni univ. profesor v p.

Univerza bo ohranila velezaslužnega člana svojega profesorskega kolegija v trajnem in hvaležnem spominu.

Pogreb bo v sredo dne 23. februarja 1944 ob 15 z Zal na pokopališču k Sv. Križu.

REKTOR UNIVERZE
v Ljubljani
in
PROFESORSKI ZBOR
TEOLOŠKE FAKULTETE

sporočata žalostno vest,
da je umrl gospod

dr. Janez Zore
redni univ. profesor v p.

Univerza bo ohranila velezaslužnega člana svojega profesorskega kolegija v trajnem in hvaležnem spominu.

Pogreb bo v sredo dne
23. februarja 1944 ob 15
z Zal na pokopališču
k Sv. Križu.

